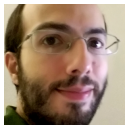
Donar-se en el regal

Per JoanM el ds., 05/01/2019 - 21:00

Dies com el d'Epifania acaben cada vegada més inundats de regals. És fàcil sentir-se buit si la convertim en una data semblant al Black Friday: el simple consum no té esperit. El regal, però, inclou alguna cosa de la persona que el dona. En un regal, algú es dona a sí mateix, una part pròpia i genuïna: esforç, sensibilitat, tacte, simbolisme...

Quan els savis d'Orient troben l'estrella damunt Jesús, esclaten de joia, entusiasmats (Mt 2,10). Els regals que ofereixen, doncs (or, encens i mirra) són resposta a un REGAL enorme (Jesús), que els omple la vida i dóna sentit a tanta recerca... Hi han posat tant d'esforç, temps, recursos, sofriment durant el desert, sacrificis abandonant els seus... que la matèria d'aquests tres regals no és res comparada amb el que ha suposat donar-los. Aleshores el regal esdevé un testimoni de l'acte d'amor que s'ha produït. Els savis ES DONEN a Jesús, i això ho certifiquen, com una signatura, amb els tres cofres: l'or (símbol de reialesa), l'encens (símbol de divinitat) i la mirra (símbol d'humanitat) es tornen confessió, veneració des de les pròpies entranyes. L'objecte material té sentit perquè comunica un missatge d'amor. Que aquestes dates tant especials els regals també ens parlin sobretot d'amor. Que sapiguem moure el centre d'atenció: de l'objecte a la persona.